

[Justitsministeren]

altså i fuldt omfang. Man kan tage imod statsstøtten, eller man kan lade være, og jeg har ikke fundet så forfærdelig mange, der har ladet være hidtil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 68 af Svend Auken (S) (se foran)
vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 42:**Forespørgsel til arbejdsministeren:**

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om sin holdning til den radikale dagsorden fremsat under forespørgslen om foreningsfrihed (F 22) den 1. marts 1988?«

Af Jørgen Estrup (RV) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/3 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/3 88).

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ønsker hr. Jørgen Estrup ordet til begrundelse?

Jørgen Estrup (RV):

Nej!

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Jørgen Estrup ønsker ikke ordet til begrundelse.

Jørgen Estrup (RV):

Skal man det?

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ja, det skal man i princippet. Arbejdsministeren har ordet.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På regeringens vegne kommenterede jeg det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Jørgen Estrup på vegne af Det Radikale Venstre

fremstillede under forespørgselsdebatten vedrørende F 22 den 1. marts. Jeg anførte dengang, at regeringen kunne anbefale forslaget, idet vi forstod forslaget således, at for så vidt angår stramning af sanktioner ved afskedigelse i strid med foreningsfrihedsloven skal der gennemføres en lovgivning med udgangspunkt i det lovforslag nr. L 216, som jeg har fremsat, og at for så vidt angår frivillighed med hensyn til at yde støtte til politiske partier via organisationskontingentet skulle der tages udgangspunkt i de bemærkninger, fortolkninger og spørgsmål, som justitsministeren kom med i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 94 den 26. februar.

Det anførte er stadig væk udtryk for regeringens holdning.

Forhandling

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne takke for arbejdsministerens svar. Jeg synes, det var et tilfredsstillende svar, og når jeg ikke tog ordet i første runde for at motivere det, var det, fordi jeg syntes, det var ganske indlysende, hvad motiveringen var, og at jeg i og for sig i den forbindelse gerne vil spare Folketingets tid.

Det er klart, at det, der skete den 1. marts, havde karakter af et teknisk uheld. Der kunne konstateres et flertal blandt de partier, der gav tilslutning til den radikale dagsorden, der blev stillet den 1. marts, men der kunne ikke konstateres et sådant flertal, da afstemningen var afsluttet.

I sådanne tilfælde opstår der politisk uklarhed, og den slags politiske uklarheder er ikke til at leve med, når det drejer sig om vigtige spørgsmål. Jeg kan nu konstatere, at i hvert fald arbejdsministeren på regeringens vegne har tilkendegivet den samme indstilling, som vi hørte den aften den 1. marts, og det synes jeg er meget tilfredsstillende. Derfor vil jeg også, som ventet, foreslå den samme dagsorden, men jeg vil godt sige med det samme, at på baggrund af den foregående forespørgsel er der naturligvis opstået nogen diskussion om, hvordan denne dagsorden nu skal fortolkes, som vi har set på tidligere.

Jeg sagde under debatten i forbindelse med fremsættelsen af dagsordensforslaget den 1. marts, og jeg vil gerne citere fra sp. 7703 i Folketingets forhandlinger: